

Powołani na synów Bożych

Wysokie powołanie

Przeto, bracia święci, współuczestnicy powołania niebieskiego, zważcie na Jezusa, posłańca i arcykapłana naszego wyznania – Hebr. 3:1.

Czy kiedykolwiek słyszeliśmy, aby ktoś w rozmowie z nami lub do kogoś innego mówił, że wykonywany przez niego zawód lekarza, pielęgniarki lub nauczyciela był jego „powołaniem”? Mówiąc inaczej, osoba taka dawała do zrozumienia, że wykonywany przez nią zawód był jej celem, do jakiego została powołana. Osoby takie mogły mieć na myśli również i to, że to Bóg powołał ich do wykonywania tych obowiązków na rzecz ludzkości. Pismo Święte zawiera podobne wyrażenie w Filip. 3:14:

„Zmierzam do celu, do nagrody w górze, do której zostałem powołany przez Boga w Chrystusie Jezusie”. Z wersetu tego wynika, że Bóg przewidział dla ludzi szczególne powołanie w czasie Wielu Ewangelii. Powołanie to ma na celu przyciągnięcie poszczególnych osób do Boga i Jego Syna. Nie jest to zwykłe powołanie, ale „wysokie” powołanie (por. 1 Kor. 1:26). Można z tego zapisu wyciągnąć wniosek, że istnieje również pewnego rodzaju „niskie” powołanie; wierzymy, że chodzi tu o powołanie Izraela cielesnego, „narodu wybranego”. Był to lud szczególny, oddzielony od innych ludów i narodów na Ziemi („Nowe Stworzenie”, str. 85). „Tylko o was zatroszczyłem się spośród wszystkich pokoleń ziemi, dlatego was będę karał za wszystkie wasze winy” (Amos. 3:2). Chociaż Izrael cielesny otrzymał jako pierwszy błogosławieństwa Abrahamowe, to jednak został „odcięty” z powodu odrzucenia Mesjasza – Jezusa Chrystusa. Mimo to, cielesny Izrael będzie jeszcze miał możliwość ponownego wszczęcia w oliwne drzewo obietnic Abrahamowych i w ostatecznym rozrachunku stanie się narodem, przez który błogosławieństwa spłyną na ludzkość w czasie Wieku Mesjańskiego (Rzym. 11:15-36). Jednak zapis Filip. 3:14 i inne, takie jak Efez 4:4, Rzym. 1:7, odnoszą się do wysokiego powołania – powołania do bycia świętymi, do społeczności z Jego Synem, Jezusem Chrystusem, naszym Panem (1 Kor. 1:2,9).

Naturalnym pytaniem mogłoby być zatem: „na czym polega wysokie powołanie Boże w Chrystusie Jezusie”? Moglibyśmy również zastanowić się nad tym, jakie są warunki i zasady wysokiego powołania oraz w jaki sposób wysokie powołanie odnosi się do Bożego planu zbawienia człowieka.

Duchowe zaproszenie

Wysokie powołanie jest szczególnym zaproszeniem skierowanym do ludzi w czasie Wieku Ewangelii, by zostali przeobrażeni na podobieństwo Chrystusa Jezusa, by ubiegali się o udział w grupie nazwanej przez naszego Mistrza „małym stadkiem” (Łuk. 12:32). Obj. 14:1 wskazuje nam na dokładną liczbę tego „małego stadka”, a to 144.000. Jest to szczególne zaproszenie do ludzi w pewnym celu. Jaki jest ten cel? Jest nim „błogosławienie wszystkich narodów”, które będzie realizowane przez Kościół jako część nasienia obietnicy Abrahamowej, dzięki cierpieniu wraz z Chrystusem. Przez cierpienie i wysiłki mające na celu uzyskanie stanu umysłu na podobieństwo Chrystusa, dowiedli oni tego, że są godni królowania z Chrystusem w Jego Mesjańskim Królestwie (Gal. 3:8-9,29; Obj. 20:4).

Chociaż klasa ta jako taka została przewidziana przez Boga przed założeniem świata, to jednak nie dotyczyło to poszczególnych jej członków. Ci, którzy przyjmują to zaproszenie, muszą (1) pokutować za swe grzechy i otrzymać usprawiedliwienie przez krew Chrystusa (Rzym. 5:9), następnie (2) wyrzec się swej własnej woli aby czynić wolę Bożą, a w końcu (3) poświęcić całe swoje życie, zaprzecić się samego siebie, wziąć na siebie swój krzyż i naśladować Jezusa (Mat. 16:24). Tylko wtedy będą mogli – po przyjęciu ich przez Boga – stać się „spłodzonymi z ducha” do nowej, duchowej natury (2 Kor. 5:17). W wyniku tego ubiegają się oni o nagrodę wysokiego powołania w Chrystusie Jezusie, jako ludzie spłodzeni z Ducha, wypełniając wszelkie warunki swego poświęcenia, opisane w świętym Słowie Bożym.

Warunki i zasady wysokiego powołania

Jakie są warunki wysokiego powołania? Polegają one na pełnym poświęceniu czasu danej osoby, jej talentów, wpływów, zasobów – słowem, wszystkiego, co posiada – na służbę Panu, Jezusowi Chrystusowi. To poświęcenie oparte jest na wyznaniu i uświadomieniu sobie swego grzesznego stanu i potrzebie usprawiedliwienia dzięki zasłudze Odkupiciela, dzięki któremu można stanąć przed Bogiem.

Bóg nie może mieć żadnej styczności z grzesznikami znajdującymi się na poziomie R zaznaczonym na rysunku Planu Wieków (Mat. 8:22). Aby stać się częścią Małego Stadka trzeba wcześniej zostać usprawiedliwionym (Rzym. 5:1,2). Te warunki ubiegania się o nagrodę wysokiego powołania wymagają samozaparcia, postępowania wbrew naszym cielesnym skłonnościom. Polega to na umartwianiu naszych ludzkich namiętności, a także na porzuceniu uzasadnionych ziemskich

nadziei, celów i ambicji obecnego życia.

Wysokie powołanie to życie polegające na dążeniu do nagrody w przyszłości, zamiast poszukiwania spełnienia i nagród dostępnych w obecnym życiu. Jest to jedna z głównych przyczyn, dla których większość ludzi, którzy słyszą zaproszenie do wysokiego powołania w obecnym życiu, nie akceptuje go. Koszty są dla nich zbyt wysokie (Mat. 6:19-21). Taka droga życia wymaga czytania i rozważania Słowa Bożego, stosowania wynikających z niego wniosków przy wsparciu modlitwy, oraz trudnego i mozolnego przekształcania chrześcijańskiego umysłu chrześcijanina na wzór Jezusa Chrystusa. To jest cel – osiągnięcie podobieństwa do Chrystusa. Na tym polega meta wysokiego powołania (Filip. 2:5, 3:14). Postępowanie z Boskimi wymaganiami wynikającymi z wysokiego powołania będzie nas kosztować wiele przyjaźni, ziemskich szans na zaspokojenie ludzkich pragnień i sprowadzi na nas doświadczenia związane z noszeniem krzyża, wynikające z cierpienia dla sprawiedliwości i prawdy ze strony tych, którzy im się sprzeciwiają. „Kto nie dźwiga krzyża swojego, a idzie za mną, nie może być uczniem moim” (Łuk. 14:27). To będzie walka na śmierć i życie, toczona między nowym stworzeniem, a ciałem, ziemskimi wpływami i postawami oraz ognistymi strzałami wielkiego Przeciwnika.

Obecny zły świat jest jedyną szansą dla Jahwe, aby w niekorzystnych warunkach rozwinąć 144.000 osób, poddać sprawdzianowi siłę ich charakteru, a następnie nagrodzić ich boską naturą. Zgodnie z tym, co mówi nam Pismo Święte, takie środowisko grzechu, dające okazję do rozwoju i sprawdzenia tych osób, nigdy więcej już się nie powtórzy.

„Albowiem sądzę, że utrapienia teraźniejszego czasu nic nie znaczą w porównaniu z chwałą, która ma się nam objawić” (Rzym. 8:18).

Wysokie powołanie i Boży plan zbawienia

W jaki sposób to powołanie dotyczy Bożego planu zbawienia dla człowieka? Przede wszystkim, to powołanie dzieci Bożych musi być niezwykle ważne, ponieważ „stworzenie z tęsknotą oczekuje objawienia synów Bożych” (Rzym. 8:19). Świat czeka, ponieważ objawienie się klasy Kościoła – małego stadka – z ich Królem, Jezusem Chrystusem, zapoczątkuje ziemską fazę Królestwa Chrystusowego. Większość „chrześcijan wierzy, że są oni niejako „produktem końcowym” Bożej łaski. Tymczasem z biblijnego punktu widzenia, tym

„produktem końcowym” jest doskonała ludzkość; co pod tym względem stanowi zasadniczo odmienną eschatologię.

Rozwój małej trzódki, czyli osób, które zmieniły swe życie przez Ducha Bożego i dzięki edukacji jaką Bóg im przedstawił, sprawi, że będą one istotami boskimi, jako część nasienia Abrahama. W ten sposób będą pełnić oni funkcję współczującego kapłaństwa, które będzie błogosławić i przekształcać ludzkość z powrotem do wzoru, jaki zawsze był Bożym celem: doskonałych ludzi co do ciała i charakteru. To właśnie stanowi „tajemnicę, zakrytą od wieków i od pokoleń, a teraz objawioną świętym jego. Im to chciał Bóg dać poznać, jak wielkie jest między poganami bogactwo chwały tej tajemnicy, którą jest Chrystus w was, nadzieja chwały” (Kol. 1:26-27).

W ten sposób ci, którzy ukończą wysokie powołanie, staną się środkiem do osiągnięcia celu – do osiągnięcia „produktu końcowego” w postaci doskonałego człowieczeństwa, na podstawie ofiary okupu Chrystusa i pozafiguranej ofiary kozła, o jakiej mowa w 3 Moj. 16:10,15 (Hebr. 13: 11-13) [wierny Kościół nie dodaje jednak żadnej zasługi do ofiary za grzech; zasługa ta wynika jedynie z ofiary samego Jezusa Chrystusa]. Jak inaczej można by wyjaśnić następujące prorocтво: „Potem ocaleni na górze Syjon wyruszą, aby sądzić górzysty kraj Ezawa; lecz panowanie będzie należało do Pana” (Abd. 1:21) (w tymi miejscu zachęcamy wszystkich do uważnego zapoznania się z całym proroctwem Abdiasza).

To wysokie powołanie Boże w Chrystusie Jezusie, rozwija klasę jednostek spłodzonych z Ducha, która ostatecznie stanie się częścią nasienia Abrahama, które będzie błogosławić i podnosić świat ze stanu umiarności. Uwolnią oni ludzkość od grzechu i jego wyniszczających skutków – od śmierci adamowej i związanej z nią kary. Klasa ta, rozwinięta przez wysokie powołanie, będzie ludem o określonym przeznaczeniu. Celem tym, realizowanym wraz z Chrystusem, będzie wywołanie przemiany ludzkości, która ostatecznie doprowadzi ją z powrotem do łaski i harmonii z Bogiem, w sprawiedliwości i ludzkiej doskonałości.

„A Duch i oblubienica mówią: Przyjdź! A ten, kto słyszy, niech powie: Przyjdź! A ten, kto pragnie, niech przychodzi, a kto chce, niech darmo weźmie wodę żywota” (Obj. 22:17). Wysokie powołanie rozwija oblubienicę, która spełni tę obietnicę. Będzie tak, jak głosi Pismo: „Gdyż nawet gniew ludzki [czasowe dozwolenie złego] przyczynia ci [Boże] sławy” (Ps. 76:10).

McClellan Larry